68. பொன்மயிற்கண்ணி

சொல்லரிய சின்மயமாச் சொல்லவுள்ள பூரணமாம்
வல்லவனை நான்கூடி வாழ்வேனோ பொன்மயிலே.

சொல்லரிய சின்மயமாச் சொல்ல உள்ள பூரணமாம்
வல்லவனை நான்கூடி வாழ்வேனோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! சொல்லுதற்கரிய அறிவுமயமாகச் சொல்லும் படி விளங்கும் நிறைவான பொருளாகும் பேராற்றலுடையவனை நான் சேர்ந்து வாழ்வேனா கூறுவாய்? 1

வேத முதலா விளங்கு மருளிறையென்
காத றணிக்கவரக் காண்பேனோ பொன்மயிலே.

வேதம் முதலா விளங்கும் அருள்இறை என்
காதல் தணிக்கவரக் காண்பேனோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! நான்கு வேதங்களும் தோன்றுதற்கு வித்தாக விளங்கும் அருளே வடிவான இறைவன், எனது காதல் நோயைத் தீர்க்க வருதலை என் இரு கண்களாலும் பார்ப்பேனோ கூறுவாய்? 2

உருவருவ மென்னு முவளகமு மில்லா
ஒருவனையே கூடியினி யுய்வேனோ பொன்மயிலே.

உருவம் அருவம் என்னும் உவளகமும் இல்லா
ஒருவனையே கூடிஇனி உய்வேனோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! ஒரு சாரார் இறைவனுக்கு உருவமும் அருவமும் என்பதில் உருவம் மட்டுமே உண்டு என்பதுபோல், அவன் ஒரு சார்பும் இல்லாதவன்; ஒருவனாக இருப்பவன்; இனிமேல் அவனைக் கூடி உய்தி பெறுவேனோ? கூறுவாய். 3

பேரூர் பிறப்புநசை பெற்றார் பிறந்தாரும்
தாரமுமில் லாதவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே.

பேர்ஊர் பிறப்புநசை பெற்றார் பிறந்தாரும்
தாரமும் இல்லாதவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! தனக்கென்று ஒரு பெயரும் ஊரும் இல்லாமலும், அன்புடைய பெற்றோரும் உடன் பிறந்தார்களும் மனைவியும் இல்லாமலும், தனி ஒருவனாக உள்ள இறைவனை நான் சார்ந்து வாழ்வேனா? கூறுவாய். 4

மட்டுப் படாதவருள் வள்ளலென லேயிருந்தும்
தட்டுப் படாதவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே.

மட்டுப் படாத அருள்வள்ளல் எனவே இருந்தும்
தட்டுப் படாதவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! ஓர் அளவுக்குள் அடங்காத அருளே வடிவான வள்ளல் என அன்பர்கள் புகழும்படி விளங்கியும், எனக்கு மட்டும் அகப்படாத இறைவனை நான் சார்ந்து வாழ்வேனா? கூறுவாய். 5

ஈரமிக வைத்துலக மெங்கு முயிர்க்குயிராய்த்
தாரகமாய் நிற்போனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே.

ஈரம் மிகவைத்து உலகம் எங்கும் உயிர்க்கு உயிராய்த்
தாரகமாய் நிற்போனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே.

---

3. உருவருவ மென்னு முவளகமுமில்லா ஒருவன் = (ஒருசார் மதம்) ரூபாரூப மென்று கூறும் அப்பக்கமுமில்லாத ஒருவன் உவளகம் = ஒரு பக்கம்; "உவளகமதிலோர் பக்கம்" என்பது **வகரவெதுகை**

அழகிய மயிலே! அன்பை அதிகமாகக் கொண்டு, உலகத்தின் எவ்விடத்திலும் உயிர்களுக்குள்ளே உயிராய், அவற்றிற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்ற இறைவனை நான் சார்ந்து வாழ்வேனா? கூறுவாய். 6

ஏசற்ற சின்மயத்தை யெய்தக் குமரகுரு
தாசர்க் கருள்பவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே.

ஏசுஅற்ற சின்மயத்தை எய்தக் குமரகுரு
தாசர்க்கு அருள்பவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! குற்றம் நீங்கிய அறிவான பொருளை அடைவதற்குப் பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாசசுவாமிகள் என்னும் அடியாருக்கு அருள்புரிந்த இறைவனை நான் சார்ந்து வாழ்வேனா? கூறுவாய்! 7

அயிலைப் பிடித்தானை யம்பரமாள் கோனைக்
கயிலைப் பதியானைக் காண்பேனோ பொன்மயிலே.

அயிலைப் பிடித்தானை அம்பரம் ஆள்கோனைக்
கயிலைப் பதியானைக் காண்பேனோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! கூரிய வேற்படையை ஏந்தியவனும், வானுலகத்தை ஆளும் அரசனும், கயிலைத் தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனும் ஆன என் இறைவனை என் இரு கண்களாலும் காண்பேனா? கூறுவாய்! 8

என்னை யறியாம லென்னைத் திருடியின்பு
தன்னைக் கொடுப்பவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே.

என்னை அறியாமல் என்னைத் திருடி இன்பு
தன்னைக் கொடுப்பவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! நான் ஒரு சிறிதும் அறிந்துகொள்ள முடியாதபடி வந்து என்னையே திருடிச் சென்று, இன்பத்தை எனக்கு அளிக்கும் இறைவனை நான் சார்ந்து வாழ்வேனா? கூறுவாய்! 9

நாபியுடை யெவ்வுயிர்க்கு நாயகனா யாதியில்லா
நாபியுள்ள வெம்மிறையை நண்ணுவனோ பொன்மயிலே.

நாபி உடை எவ்வுயிர்க்கும் நாயகனாய் ஆதி இல்லா
நாபி உள்ள எம் இறையை நண்ணுவனோ பொன்மயிலே.

கொப்பூழ் உடைய எந்த வகையான உயிர்களுக்கும் தலைவனாக விளங்கித் தான் ஓர் உருவத்திலிருந்து வருவது என்னும் மூலம் ஒன்றும் இல்லாமல், கொப்பூழுடன் தானே தோன்றும் எம்முடைய இறைவனை நான் சென்றடைவேனா? கூறுவாய்! 10

உள்ளத்தி லுள்ளுநரை யோர்ந்தணைத்திங் காளுமிறை
தள்ளா தெனைக்கொளுமோ சாற்றாய்நீ பொன்மயிலே.

உள்ளத்தில் உள்ளுநரை ஓர்ந்து அணைத்து இங்கு ஆளும் இறை
தள்ளாது எனைக்கொளுமோ சாற்றாய் நீ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! தன்னை மனத்தில் நினைப்பவரை அறிந்து கொண்டு, அவரைத் தன்னுடன் சேர்த்து அடிமைகொள்ளும் இறைவன் என்னையும் புறக்கணிக்காமல் அவ்வாறு அடிமை கொள்வானா? நீ கூறுவாய்! 11

நேசமுளோ ரெவ்வருக்கு நித்த சுகங்கொடுக்கும்
தேசுடையா னிங்கெனக்குஞ் சிக்குவனோ பொன்மயிலே.

நேசம் உளோர் எவ்வருக்கும் நித்த சுகம் கொடுக்கும்
தேசு உடையான் இங்கு எனக்கும் சிக்குவனோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! தன்னிடத்தில் அன்புள்ளவர் எவரா யிருந்தாலும், அவருக்கு நிலையான இன்பத்தை அளிக்கும் ஒளியுடைய இறைவன் இவ்விடத்தில் எனக்கும் அகப்படுவானா? கூறுவாய்! 12

தேடக் கிடையாத செல்வமுடை யானையினிக்
கூடிநனி வாழ்வேனோ கூறாய்நீ பொன்மயிலே.

தேடக் கிடையாத செல்வம் உடையானை இனிக்
கூடிநனி வாழ்வேனோ கூறாய் நீ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! உலகத்தில் தேடிப் பார்த்து அடைய முடியாத முத்திச் செல்வத்தைத்தன் உடைமையாகக் கொண்ட இறைவனைச் சேர்ந்து நன்கு வாழ்க்கை நடத்துவேனா? கூறுவாய்! 13

தேடுவார்க் கின்பந் தெவிட்டப் பகுப்பவனைக்
கூடுவதெக் காலங் குயில்வாய்நீ பொன்மயிலே.

தேடுவார்க்கு இன்பம் தெவிட்டப் பகுப்பவனைக்
கூடுவது எக்காலம் குயில்வாய் நீ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! தன்னைத் தேடி அடைய முயல்பவர்க்கு, இன்பத்தைப் போதும் என்று சொல்லுமளவு கொடுப்பவனைச் சேர்வது எந்தக் காலத்தில்? கூறுவாய்! 14

எந்தலைவ னாமிறைவ னெல்லார்க்குந் தாமிறைவன்
வந்தருள்வ தெந்நாள் வழுத்தாய்நீ பொன்மயிலே.

எம்தலைவனாம் இறைவன் எல்லார்க்கும் தாம் இறைவன்
வந்து அருள்வது எந்நாள் வழுத்தாய் நீ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! எம்முடைய தலைவனாக உள்ள இறைவன், உலகிலுள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் தானே தலைவனாக உள்ளான்; எல்லார்க்கும் பொதுவான தலைவன், என்னை மட்டும் தேடிவந்து அருள் புரிவது எந்நாளில்? நீ கூறுவாய்! 15

சித்திரத்தி னும்பொறிக்க வொண்ணாத் திருவழகைச்
சித்தத்தி னாலணைந்தாற் றீருமோ பொன்மயிலே.

சித்திரத்தினும் பொறிக்க ஒண்ணாத் திருஅழகைச்
சித்தத்தினால் அணைந்தால் தீருமோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! ஓவியத்திற்கூட வரைய முடியாத தெய்வீக அழகு உடையவனை, மனத்தினால் தழுவினால் அறிந்துகொள்ள முடியுமா? கூறுவாய்! 16

கண்டுகளித் தெம்மிறையைக் காதலற வேகூடிக்
கொண்டிருந்தா லன்றோ கொடுக்குமின்பம் பொன்மயிலே.

கண்டுகளித்து எம் இறையைக் காதல் அறவேகூடிக்
கொண்டிருந்தால் அன்றோகொடுக்கும் இன்பம் பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! எம்முடைய தலைவனை எம் இரு கண்களாலும் கண்டு மகிழ்ந்து, என் காதல் உணர்வு முற்றும்படிச் சேர்ந்து கொண்டிருந்தால் அல்லவா அவன் இன்பத்தைக் கொடுப்பான்! 17

நீடுஞ் சிரகிரிமே னிற்குமணி மண்டபத்தின்
மேடைதனி லெம்மிறையை மேவுவனோ பொன்மயிலே.

நீடும் சிரகிரிமேல் நிற்கும் மணிமண்டபத்தின்
மேடைதனில் எம் இறையை மேவுவனோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! தலை உச்சி என்னும் மலையில் பிரம மந்திரம் எனும் மணி மண்டபத்தில், சந்திர மண்டலம் என்னும் மேடையில், எம் இறைவனைக் காண்பேனோ? கூறுவாயாக! 18

வருவானோ வாரானோ வென்னுமோ ரையம்
கருகவொரு நிச்சயந்தான் காட்டாயோ பொன்மயிலே.

வருவானோ வாரானோ என்னும் ஓர் ஐயம்
கருக ஒரு நிச்சயம்தான் காட்டாயோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! என்னை நாடி என் இறைவன் வருவானா? அல்லது வர மாட்டானா? என்று என் மனத்தில் தோன்றும் ஒரு சந்தேகம் ஒழியும்படி, ஒரு உறுதியான அடையாளத்தைக் காட்ட மாட்டாயா? 19

தேம்பெருகு சந்தமத்தர் தேடியிட மார்க்கமின்றிச்
சாம்பலிட்டு மையறந்த சாமியெங்கே பொன்மயிலே.

தேம்பெருகு சந்தம் அத்தர் தேடி இட மார்க்கம் இன்றிச்
சாம்பல் இட்டு மையல்தந்த சாமிஎங்கே பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! மணம் மிகுந்த சந்தனத்தையும், அத்தரையும் விலை கொடுத்து வாங்கிவந்து என் மேனியில்

20. "சாம்பலிட்டு மையல் தந்த சாமி" என்பது அடிகளுடம்பிலே இறைவன் திருநீறு பூசினானென்பதை யுணர்த்துகின்றது. இது, **சரித்திரத்திலும்** வெளியாகின்றது. 21–ல் "கைம் மருந்து" என்றதூஉம், 22–ல் "தூள்" என்றதூஉம், 23–ல் "பொடி" என்றதூஉம், இத் திருநீற்றையே குறிப்பிட்டன என்னலாம்.

பூசுவதற்கு வழியில்லாமல், வெறும் சாம்பலைப் பூசிக் காதல் மயக்கத்தை உண்டாக்கிய என் சாமி எங்குச் சென்றார்? கூறுவாய். 20

என்னை மறவா திருத்தியெனக் கைம்மருந்து
தன்னையிட்ட சாமிசதி செய்வானோ பொன்மயிலே.

என்னை மறவாது இருத்தினக் கைம்மருந்து
தன்னை இட்டசாமி சதி செய்வானோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! என்னை எப்போதும் மறவாதிருப்பாயாக எனச் சொல்லி, வசிய மருந்தைப் பூசின என் சாமி வராமல் வஞ்சனை செய்வானா? கூறுவாய். 21

நாட்ட மிருக்கவென்று நாடிவந்து மாயத்தூள்
போட்டதுரை யென்னைவிட்டுப் போனதென்னை பொன்மயிலே.

நாட்டம் இருக்க என்று நாடிவந்து மாயத்தூள்
போட்டதுரை என்னை விட்டுப்போனது என்னை பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! என்மீது எப்போதும் விருப்பம் இருக்கட்டும் என்று சொல்லி, என்னைத் தேடிவந்து என்மீது மாயம் செய்யும் தூளைத் தூவிய துரை என்னைத் தனியே விட்டு விட்டுச் சென்றதற்கு என்ன காரணம்? கூறுவாய். 22

பூமணத்தை நாடாமற் போட்டபொடிக் காரனின்னந்
தாமதந்தான் செய்தாற் சகிப்பேனா பொன்மயிலே.

பூமணத்தை நாடாமல் போட்ட பொடிக்காரன் இன்னம்
தாமதம்தான் செய்தால் சகிப்பேனா பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! மலர்களின் மணத்தை எனக்கு அளிக்க விரும்பாமல், திருநீற்றுப் பொடியைக் கொண்டுவந்து பூசியவன், இனிமேலும் காலம் தாழ்த்தினால் நான் பொறுத்துக் கொள்வேனா? கூறுவாய். 23

கட்டிக்கொள் வேனெனவே கைப்பரிச மிட்டதுரை
எட்டிப்பா ராதிருப்ப தென்னேயோ பொன்மயிலே.

கட்டிக் கொள்வேன் எனவே கைப்பரிசம் இட்டதுரை
எட்டிப் பாராது இருப்பது என்னேயோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! நான் உன்னை மணம் செய்து கொள்வேன் என்று உறுதிமொழி கூறி அதற்குரிய பரிசப் பணத்தையும் கொடுத்த துரையானவன், இதுவரையிலும் எட்டிக்கூடப் பார்க்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் கூறுவாய்? 24

மந்திரங்கார் மையில் வசப்படா னைப்பிடிக்கத்
தந்திரம தொன்றெனக்குச் சாற்றாய்நீ பொன்மயிலே.

மந்திரம் கார்மையில் வசப்படானைப் பிடிக்கத்
தந்திரம் அதுஒன்று எனக்குச் சாற்றாய் நீ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! மந்திரங்களுக்கும் கருமையான மைக்கும் அகப்படாதவனைப் பிடித்துக் கொள்வதற்கு ஏதேனும் ஒரு சூழ்ச்சியை எனக்கு நீ கூறுவாய். 25

கட்டழக னெங்கோன் கமல சரணானை
எட்டிப் பிடிக்கவகை யில்லையோ பொன்மயிலே.

கட்டழகன் எம்கோன் கமல சரணானை
எட்டிப் பிடிக்கவகை இல்லையோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! பேரழகுடையவனும் எம்முடைய அரசனும் செந்தாமரை போலும் திருவடி உடையவனுமான எம் தலைவனை; எம் இரு கைகளாலும் எட்டிப் பிடித்துக்கொள்ள வழி இல்லையா? கூறுவாய். 26

தன்னந் தனிப்பெரிய சாமி வசப்படுமா
றென்ன மருந்திடலா மீண்டுரையாய் பொன்மயிலே.

தன்னம் தனிப் பெரியசாமி வசப்படுமாறு
என்ன மருந்து இடலாம் ஈண்டு உரையாய் பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! தான் மட்டுமே தனியாக உள்ள பெரியதும் பரம சம்பத்துமான பெரியசாமியை, என்னிடம் அகப்படுமாறு எவ்வகை மருந்தை வைக்கலாம்? இங்குச் சொல்வாய். 27

தேவாதி தேவன் சிவஞான தேசிகனை
வாவென் றழைத்துவர மாட்டாயோ பொன்மயிலே.

தேவாதி தேவன் சிவஞான தேசிகனை
வா என்று அழைத்துவர மாட்டாயோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! தேவர்களுக்கெல்லாம் மேலான தேவனெனும் சிவஞான தேசிகனை என்னுடன் வருவாய் என்று சொல்லி என்னிடம் அழைத்துக்கொண்டு வரமாட்டாயா? 28

இரவுபக லாகவிங்கே யெண்ணியுழல் பாங்கைத்
துரைமக னாரிடம்போய்ச் சொல்லாயோ பொன்மயிலே.

இரவு பகலாக இங்கே எண்ணி உழல் பாங்கைத்
துரை மகனார் இடம் போய்ச்சொல்லாயோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! நான் இரவும் பகலுமாக இவ்விடத்தில் தலைவனை நினைத்து வருந்துகின்ற நிலையினை அந்தத் துரைமகனாரிடம் சென்று சொல்ல மாட்டாயா? 29

அத்த னருமறையோ னண்டநிரை யெல்லாமாள்
வித்தகனுக் கென்னை விளம்பாயோ பொன்மயிலே.

அத்தன் அருமறையோன் அண்டநிரை எல்லாம் ஆள்
வித்தகனுக்கு என்னை விளம்பாயோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! இறைவனும் அரிய வேதங்களின் முதல்வனும், அண்டங்களின் கூட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆளுகின்ற பெரியவனும் ஆன என் தலைவனிடம் என்னைப் பற்றிக் கூற மாட்டாயா? 30

திக்கனைத்தும் போற்றவுள்ள சித்தாந்த முத்தையற்குப்
பக்குவப்பட் டேனெனநீ பன்னாயோ பொன்மயிலே.

திக்கு அனைத்தும் போற்ற உள்ள சித்தாந்த முத்தையற்குப்
பக்குவப்பட்டேன் எனநீ பன்னாயோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! எல்லாத் திசைகளிலும் உள்ளவர்கள் வணங்கும்படியுள்ள சித்தாந்த முத்தியை அளிக்கும் இறைவனுக்கு,

அவனைச் சேரக்கூடிய பக்குவத்தை நான் அடைந்துள்ளேன் என்று நீ சொல்ல மாட்டாயா? 31

வேலைப் பிடித்தசெங்கை வேந்தை யழைக்கவுன்றன்
காலைப் பிடித்தேனென் காதலாற் பொன்மயிலே.

வேலைப் பிடித்த செங்கை வேந்தை அழைக்க உன்றன்
காலைப் பிடித்தேன் என் காதலால் பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! வேற்படையை ஏந்திய சிவந்த கையை உடைய அரசனை என்னிடம் அழைத்து வரும்படி உன்னை வேண்டி, அவனிடம் நான் கொண்டுள்ள காதல் மிகுதியால் உன் இரு கால்களையும் பிடித்துள்ளேன். 32

அம்பரம தானவெங்க ளண்ண றிருவடியைக்
கும்பிட்டே னென்றுசொல்லிக் கூட்டிவா பொன்மயிலே.

அம்பரம் அது ஆன எங்கள் அண்ணல் திருவடியைக்
கும்பிட்டேன் என்று சொல்லிக் கூட்டிவா பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! ஆகாச வடிவமாக உள்ள எங்கள் தலைவனுடைய திருவடிகளை நான் தொழுதேன் என்று சொல்லி அவனை இங்கு அழைத்துக்கொண்டு வருவாய். 33

வீட்டுக்குட் டங்கி வெளிப்படா மன்னவனைக்
கூட்டிக் கொடுப்பலென்று கூட்டிவா பொன்மயிலே.

வீட்டுக்குள் தங்கி வெளிப்படா மன்னவனைக்
கூட்டிக் கொடுப்பல் என்று கூட்டிவா பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! இதயம் என்னும் வீட்டுக்குள்ளே இருந்து கொண்டு, வெளியில் வராத அரசனைத் தலைவியை உன்னிடம் சேர்ப்பேன் என்று சொல்லி என்னிடம் அவனை அழைத்து வருவாய். 34

பொன்னாசை பெண்ணாசை பூவாசை நாடேனீ
என்னாசை நாதற் கியம்பிடாய் பொன்மயிலே.

பொன் ஆசை பெண் ஆசை பூ ஆசை நாடேன்நீ
என் ஆசை நாதற்கு இயம்பிடாய் பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! பொன், பெண், மண் என்னும் ஆசைகளை விரும்பேன் நான் என்று நீ என்னுடைய ஆசையைத் தலைவனுக்குக் கூறுவாய். 35

சாவுபிறப் பென்னுந் தடங்கடலில் வீழ்ந்தேனான்
காவலனுக் கோதாய் கரையேற்றப் பொன்மயிலே.

சாவு பிறப்பு என்னும் தடம்கடலில் வீழ்ந்தேன் நான்
காவலனுக்கு ஓதாய் கரை ஏற்றப் பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! இறப்பு பிறப்பு என்னும் பெரும் கடலுக்குள் வீழ்ந்துவிட்டேன்; என்னைக் காத்து வரும் தலைவனிடம் என்னைக் கரை சேர்க்கும்படிக் கூறுவாய். 36

சித்த மிகவழுங்கிச் சீர்மை குலைந்திடுமுன்
முத்திகொடு வென்றே மொழியவற்குப் பொன்மயிலே.

சித்தம்மிக அழுங்கிச் சீர்மை குலைந்திடும் முன்
முத்திகொடு என்றே மொழி அவற்குப் பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! என் மனம் மிகவும் மழுங்கி அதன் செம்மை கெட்டுப் போவதற்கு முன்னே, எனக்கு முத்தியை அளித்து விடும்படி என் தலைவனுக்குக் கூறுவாய். 37

ஆராய வொண்ணா வகண்டசிவ னுக்கெனது
பூராய மெல்லாநீ போதிப்பாய் பொன்மயிலே.

ஆராய ஒண்ணா அகண்ட சிவனுக்கு எனது
பூராயம் எல்லாம்நீ போதிப்பாய் பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! ஆராய்ந்து அறிய முடியாத எல்லையற்ற சிவபெருமானுக்கு என்னுடைய முழு விவரங்களையும் நீ தெளிவாக விளக்குவாய். 38

ஒப்பில் பரவெளியி லுள்ள பரசிவத்தைத்
துப்புநவின் றிங்கழைக்கத் தூதுபோ பொன்மயிலே.

ஒப்புஇல் பரவெளியில் உள்ள பரசிவத்தைத்
துப்பு நவின்று இங்கு அழைக்கத் தூதுபோ பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! அறிவு வெளியில் நிறைந்திருக்கும் உவமை கூற முடியாத பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானை, எனது தூய்மையைக் கூறி, இவ்விடம் அழைத்துக்கொண்டு வருவதற்கு ஒரு தூதாகச் சென்று வருவாய். 39

இன்பக் கடல்படிந்த வெந்தை யருணகிரி
அன்புக் கிசைந்தவனை யாளவுரை பொன்மயிலே.

இன்பக் கடல் படிந்த எந்தை அருணகிரி
அன்புக்கு இசைந்தவனை ஆளஉரை பொன்மயிலே.

அழகிய மயிலே! இன்பமாகிய கடலில் மூழ்கிய எம்முடைய தந்தையான அருணகிரிநாதப் பெருமானது அன்பினுக்கு இணங்கின இறைவனை என்னையும் அடிமையாக ஏற்கும்படிச் சொல்லுவாய். 40